

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnék.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számíttatnak.
Ezenkívül minden beírtatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Erdély és az Alföld.

Irta: Sándor József.

A mikor az Alföld Erdélyben, vagy jobban mondva, megillető mérték szerint, Erdélyben is fog fúrdózni és nyaralni: Magyarországon kulturális és politikai egysége előidézésének egy újabb hatalmas folyamata fog megindulni ezzel. A Kárpát-Egyesület létrehozatalánál első sorban ez a gondolat lebegett az alakítók előtt, és tényleg ennek a folyamatnak s az ebből keletkező csereviszonynak fölkeltsére kell ez egyesületnek is főképpen törekednie.

A természet egymásra utalta, egymásnak rendelte a sziklás, hegyes felvidéket és délkeleti felföldet — a homokos, síkos nagy alföldi lapályt. Egyiknek ózónos tiszta levegőjű havasai és fenyves bércei; másinak

maláris, mocsaras vidékei. Egyiknek nagy ethnographiai egységes magyar néptengere: Erdélynek néprajzilag a legszomorubb és veszendőbb helyzete. Országgrésztünknek különösen iparüzésre hivatott természeti kincsei, vizei és olcsó munkaereje: másinak határozott mezőgazdasági jellege. Az Alföldön tőke: itt emberanyag és fejlődő ipari szakügyesség. Erdély fellegvár, hadászati erősség, mely védi a meztelenül kitett rónaságot: a másik élőkamra, miként a mellkas erős bordáitól — a Kárpátok egész hegyláncolatától — védelmezett szív, mely táplálja az egész szervezetet.

Csodálatos, hogy az az élénk érintkezés és forgalom, mely egykor a fejedelmek alatt a rosszabb közlekedési eszközökkel különösképpen Erdély és az Alföld közt fennállott, ma, a vasut idejében, fölötté alászállott és lehangyatlott. Ennek oka kétségtelenül, hogy hazánk új középpontja, egyedüli fővárosa keletkezett, s ez kizárólag magához vonja a közgazdasági és nemzet-életi áramlatot s ő maga közvetíti, vetíti tovább. Azért a címhez még hozzá kell érteni: és Budapest. Ha Budapest főváros közönségének és tőkésének figyelme és érdeklődése egyszer tartósan Erdély felé is kezd irányulni, nyomon hozza magával az alföldi áramlatot is. Az itt tartózkodás megismerést, a megismerés érdek-összeköttetéseket, s az érdekkapcsolat közgazdasági, kulturális és politikai fejlődést hoz létre; mert bár igaz, hogy az állam nem a társadalomé, de az is igaz, hogy ennek életviszonyaiból nő ki

Az Erdélyi Kárpát-Egyesületnek tehát mindent el kell követnie, hogy a főváros közönségének és az alföldi lakosságának figyelme, érdeklődése, turisztikai, fúrdőügyi szempontból, Erdély felé is tereltesse. Az életrevaló hirdetések, a sajtó kínálta alkalom minden eszköztől föl kell használnia erre. Ezt tennie

erkölcsileg nemcsak jogában áll, de kötelessége.

A kívánt nemzet-egység pusztán irodalmilag, pusztán egy országos központ s egy egységes politikai állapot útján még nem jön létre, avagy annál később jön létre, ha az egyes országgrészek és vidékek lakóinak érintkezése egymással még lassu és elmaradt. Ez a rendi állam elszigetelt s egymással laza összefüggésű patriarchalis életére emlékeztető vonás, az inertia maradványa.

Ide kell vonzani Magyarországot magyarosabb és tisztább magyar vidékeinek nyaraló és üdülő, utazó és fúrdőző előkelőségéből, a mennyit csak lehet. A természet fensége, a gyógyító források elég alap erre, s a járáskeelés nyomán új társadalmi és politikai élet is fog fakadni kiváltképpen itten. A szivós alföldi lásson nemzetiségi tengert, nagyobb mint alföldje egy tömegben, s a nemzetiség lásson magyar erőt, mely nyelvére szivós mint az angol, s nemzeti öntudatával suggerál. Kiszámíthatatlanok ennek a kölcsönös megismerésnek nemzetekölcsi következményei. Aztán a ki pénzt hagy itt, annak nevét és akaratát is szivesebben követik.

A székelységet önkéntelenül föl fogja ke-restetni a rokonszenve, s fúrdőkben tényleg legnagyobb gazdagsága és előhaladottsága, továbbá a nép műveltsége, jó lelkülete, kedves szorgalma és a közbiztonság. Eljön az az idő, midőn a társadalmi megismerés következtében nem lesz többé székely-kivándorlás, munka keresése egy idegen állam területén, mert a legerősebb állammal is erősebb erő, az életérdek, a tőke vállalkozó kedve, értékesíteni fogja e népnek esztét, erejét, szorgalmát, ügyességét, s iparüzésre alkalmas természeti viszonyait.

A szászokhoz az érdeklődés, szép, tiszta városaik és a közlekedés fognak látogatásra vonzani.

A „Székelyföld“ tárczája

Alföldi emlékeimből.

(Polytatás.)

Még egy alföldi város.

Ha azt kérdezed egy, a vidékkel ismerős embertől, hogy milyen város az a H hely, biztos lehetsz föléje, hogy azt feleli:

— Bizony paraszt város, az is a zsirosából.

Ez a lakonikus válasz aztán azt jelenti, hogy az illető járt-kelt ember. Szébb városokat látott ám ennél.

Előtalálsz egy más valakit, a ki boldog mosolylyal felel kérdésre:

— Ah, uram, H helynél derekabb, kedvesebb várost nemcsak a két testvérházában, de még a kontinensen sem talál.

És ekkor tudni fogod, hogy vagy kupeccezel, vagy pedig valami kereskedő-féle potentáttal van szerencséd beszélhetni. És még azt toldjuk hozzá, hogy mindkét kéredezett kifogástalanul bírálta meg a majdnem egy mérföldnyi területen fekvő várost, a mely bizony „paraszt“ helység, alföldi fogalmak szerint nem jelentvén egyebet ez a sze-

rintünk kényes jelző, mint hogy földmivelő nép tanyázik annak falai között. Egyéb semmi.

Mert a hivatalnokok, kereskedők csak szükséges rosszak a benszülöttek előtt. Megsüvegelik őket, szivesen elbeszélgetnek velük, de azért nem rokonszenveznek azokkal, mert a szerencsétlenek más foglalkozásról élnek, mint ők és — nadrágosak. (Értsd: „nimet“ bugyogóban járnak.)

És ezért a szokásért gyűlölni is lehetne azt a népet, ha ősi szokás szerint olyan vendégszerető, olyan őszinte, olyan nyíltszívű nem volna.

Eltéktelve azt az áldott fekete földet, melyen még irtamul sem kapnál egy piciny kővecskét, abban a városban nincs egy kanálnyi sár, mikor huzamos ideig nem járt eső. De jöjjön csak egy állandó nedves idő, vagy egy futó zivatar: térdig jársz abban a hig valamiben, mit sárnak nevez a prózai világ.

De a sártengeren kifogott az élelmes városi nép. A vasuti állomástól a piacig még egy néhány utcáját kikövezte nagy költséggel, míg a legtöbb helyen deszkapallók helyettesítik az aszfalt-burkolatot, melyekről a lépését eltévesztett sétáló gyönyörűt bukfenyezhet a dagadvány pelyhei közé.

Hanem azért gazdag város. Évenként annyi gabonája terem, hogy felénk sok falunak összevéve nem ad annyit az Isten, mint egyedül H nek.

Azonkívül tehető csizvisek laknak benne. Zs. N. s még egy néhányan nem cserélnek akárhány henczegő mágnással, a kik közöttünk olyan nagyra vannak gazdagságukkal.

Nem volt elég a vizivők szükségletére a régi kut. Új kellett volna, de hol van rá annyi pénz?

Mikor legjavában tündönlének rajta a város vénei, hogy hát hol is vegyenek kutépítésre annyi pénzt, anélkül, hogy a népet újabb pótdóval meg ne terheljék, a tanácsház egyik zugából föláll egy zsiros öltözetű czivis és olyan alázattal, mintha még azt is restellené, hogy ő elui merészkedik, oda szól a töprenkedőknek:

— Sohse busuljék ám a nőmös város a kut dógában, mert ha már éppen olyan muszáj kutnak lönni, hát az anyjukom mög én majd csinúatunk ögygyet, a milyen éppen költetik jaz nőmös város böcsületjéhe’.

Mikor aztán valami gyorseszű kételkedő megtalálta jegyezni, hogy hát az a kut nem egy néhány pengőbe kerül, mint holmi tanyai vízmeder, mert hát az ártézi kut lenne, ha lenne belőle valami, akkor a derék ember arczát elfutotta a néma, nemes harag tüze s megfelelt neki — még alázatosabb hangon:

— Ne féltsön engem a nemös nőmzotes ur. Adott neköm annyit a jószágos terem’ő, hogy abból va-

Érdeklőség, fontosság tekintetében pedig van-e reánk nézve nevezetesebb az oláhságnál? Hiszen az új idők átmeneti állapota közepette a rendi állam idejéből készületlenül átöröklött ethnographiai s vele kapcsolatos nyelvi és politikai belső bajainak nem épen az a népelem-e a legfőbb tényezője? A székelységnek a régi Aranyosszékig benyúló tömegét nem épen ez a néprajzi elem választja-e az Alföld nagy magyar néptengerétől. Azok a felséges fenyvesek, gyönyörű források havasok, melyek Kalotaszéktől Abrudhánynig és Zalatnánig terjednek, az anyaállamtól a mi chinai választófalunk. Ide nem hatolt fel még a magyar kultúra, a magyar nemzetállam szelleme, de innen omlott le az izgatók nyomán 1783-ban s 1848-ban is a magyarságra a gyilkolás, pusztítás és testvéröldöklés vad érzülete. Itt veszett el, ágyúval és katonasággal legyőzhetetlen természeti kelepcebe kerülve, Vasváry-Kovács; s ugyanígy járna itt ma is tulajdon hazánkban tulajdon fegyveres erőnk. Ez a belvidék hazánk földje közepette „házunkban az a szög, a melyekre legelőször akaszthatja a kózák a maga fegyverét.”

Ezt a vidéket a turista-látogatással, nyaraló és üdülő telepek teremtésével, később ezek nyomán iparvállalatok és megfelelő közlekedés létrehozásával el kell hordanunk, illetve megközelítésével be kell vonunk, le kell hoznunk a nemzeti és állami civilizáció körébe. Hiszen némely tudósaink szerint az itt lakó ma már nem magyar, s 1783-ban s 1848-ban ellentünk dult emberek egy része egykor székel telepés volt, s ruházatában öntudatlanul maig is őrzi ez emlékeket. E vidékre nézve a biharmegyei Kárpát-Egyesület már teremtett egy őrszemet Bihar-Füreddel, a hová tényleg az Alföldről is kezdenek nyaranta felvonulni. Ennek a pontnak megfelelő leginnenfelől kitűnő gondolat a Bethlen András gróf földművelésügyi miniszter kezdeményezte hideg-szamosi nyaralóhely Reketőn. Ezt az irányt folytatni kell, az ily pontokat szaporítani, s a közönséget vinni-vonni, csalogatni és ide vonzani.

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület tagjait pedig, az életrevalóságot megengedett minden tisztességes eszközzel, első sorban az Alföldről és Budapestről kell toborozni. Csak meg

hogy csak kitelik egy „ártérző kut”. Aztán jut is, marad is abból, s ha kell, a jó célra még más-
kor is kitelik egy pár forintocská.

És akkor a viharos lelkesedés szava fölzendült:

— Éljen N. A. J.!!

Soha ilyen magasztos közgyűlése nem volt s nem is lesz H. . . . nek.

Az ártézi kut fölépült. Tíz oroszánfej okádja a meleg vizet, melyet lehűtés után lehet használni, s olyan bő vízre akadt az a derék mérnök, ki a munkálatokat vezette a furásnál, hogy a folyton szaporodó elemet a várostól két órányira eső Tiszába a Szárazér nevű csatornán kénytelenek elvezetni. Naponkint közel 20 ezer liternyi víz csurog ki az ércösöveken.

A nagylelkű adakozónak annak idejében országos híre volt. A lapok hasábjait szenteltek dícsőítésére. Meg is érdemelte a dícsőítést.

Kálmán mulatása.

Volt idő, mikor Kálmán is elkeseredett a világ-
nak kétszínűséggel maszkírozott igazságtalansága fölött. Egy olyan pokoli kedvében, midőn szerette volna az egész emberiséget rakásra ölni s végül magát küldeni a más világra, eszébe jutott, hogy a koszosur költő szerint a bor megöli a bubánatot. És azon egyszerű oknál fogva, hogy Debreczen nem a szomszédban feküdt, benézett H. . . . re, hol ivott sok bort s szép leányt is ölelt volna, ha az orthodox héber által uralt Három gölyá-ban egy déligyümölcsöket áruló taliánon s egy csapat özigányon kívül (mely utóbbiak holmi lokális czi-

kell találni és fölvilágosítani az embereket s ennek érdekében irtam én is ezeket az igénytelen sorokat.)*

Uj indemnity. A költségvetés képviselőházi tárgyalásának menete s az ellenzéknek az utóbbi napokban tanúsított váratlan magatartása, a melyből minden valószínűség szerint következtethető, hogy az ellenzék a költségvetés részletes tárgyalását huzamosabb időre ohajtja kinyújtani, új indemnity-törvény hozatalát, illetőleg az öthónapos indemnitynek meghosszabbítását teszik szükségessé. A kormány a husvétü szünet után csakugyan be is fogja nyújtani a háznak erre vonatkozó törvényjavaslatát.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A belügyi tárca költségvetésének általános vitáját folytatta szombaton a ház és Sima Ferencz élt vissza a ház türelmével s az ország idejével, midőn csongrádmegyei lokális dolgokkal órákig untatta a házat.

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök beszéde képezte az ülés egyetlen kiemelkedő pontját s az egész ház általános figyelemmel kísérté szónoklatát, melyben legelőször is a nagy hangon fölhozott csongrádmegyei dolgokra reflektált, kijelentvén, hogy minden egyes ügyben a legszigorubb törvényesség álláspontját foglalja el s ettől semmiféle befolyásolás nem fogja eltéríteni. Azt a vádat, hogy a főispáni állásra kvalifikáció nélküli urak nevezték ki, frappánsul cáfolta meg Szapáry, közölve a legutóbbi két év alatt kinevezett tizenkét főispán statisztikáját, melyből kitűnik, hogy valamennyi kvalifikálva volt. Végül bejelentette a háznak, hogy az államháztartás rendes menetének biztosítása céljából és azért, hogy a ház nyugodtan tárgyalhassa a budgetet, a husvétü szünet után újabb indemnity-törvényjavaslatot fog beterjeszteni. A szabadelvűpárt élénken helyeselte Szapáry beszédét.

Horváth Gyula a miniszterelnökkel régebben folytatott beszélgetéseit hosszasan elmesélte s

*) E cikk szellemében — minthogy az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület célja magasabb, mint a pusztá turistáság — határozta el Kárpát-Egyesületünk legutóbbi választmányi ülése hogy a f. évi közgyűlést az Emke jun. 8-án Budapesten tartandó közgyűléssel egyidejűleg, a fővárosban fogja lehetőleg megtartani.

Szerk.

viseknek huzzák a jól megérdemelt, de silányul jutalmazott nótákat) Éva maradéka is lett volna.

Kálmán számba sem vette senki. Atlátta, hogy csak egy kis ártatlan henczegéssel vonhatja magára az általános figyelmet. Kivette hát jól megtömött pénztárcáját (melyben néhány Kossuthbankó is pompázott) s jelentőségteljesen kukkancolt bele.

Olyan vendéglőst még nem láttam, ki figyelemmel ne kísérné teljesen ismeretlen kundsajtja mozdulatait s el ne gondolná, hogy mennyit nyomhat „ez az ember” — a tárczájával együtt.

A Három gölya oldalt sandított és megpillantá a fokra állított papírpénzt. És nem telt bele öt perc s már Kálmán előtt egy néhány hosszúnnyaku palack állt, melyekben ingerlően csillogott a xeresi. Azaz hogy csak annyiban volt xeresi, a menyinyiben a vendéglős „keresztény hitére” állítá. Különbö afféle jó magyaráti bikavér volt, duplán megkeresztelve, de hát ez is jó volt Kálmánnak. Legálább nem megy neki a falnak töle.

A palaczkok láttára rendre-rendre odahagyogatták a özigányok a haza állapotján busuló jámbor polgárokat s nemsokára gyönyörűen huzzák a dádek azokat a kesergő és rikató nótákat, melyektől a magyar ember szíve úgy össze szokott szorulni, mint a tepertő, ha a zsirt kiolvasztották belőle.

(Vége következik.)

azt bizonyította, hogy a szászokkal való kibékülés feltétele az volt, hogy Bánffy Dezső báró és Bethlen Gábor gróf főispáni állásaikról elmozdittassanak.

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök ismét fel-szólalt s annak megítélését, hogy magánbeszélgetések, melyek egészen más körülmények között történtek, itt a házban felhozhatók-e, azt a ház ítéletére bízta, s megjegyezte, hogy abból, ha egy vagy két főispán a kormány politikáját egy vagy más kérdésben nem helyeselve, állását elhagyja, ebből paktumra következtetni nem lehet.

Még Balogh János és Hedry Lőrincz szólaltak föl s azután két interpelláció következett.

A husvétü szünet ezután kezdetét vette s a legközelebbi ülés ápril 21-én lesz.

Különfélék.

— **A kitüntetett községi bíró.** Enlítettük volt, hogy Szabó József szentkatolnai bíró 25 évi buzgó szolgálatai elismeréséül Ó Felsége aranykeresztel tüntette ki. Az ezzel járó ünnepekről annak idejében megemlékeztünk s most ismét alkalmunk van egy másik, igazán szép és megható ünnepélyről is szólni, melyet ezuttal a kitüntetett bíró kollegái rendeztek tiszteletére. A sorozás alkalmával összegyűlt községi előjárók között felszínre került azon eszme, hogy a kitüntetett pályatársat a maguk kebelében is ünnepeljék meg, s az eszme nyomban testté is vált. Egy bankettet hevenyésztek, melyen részt vett megyénk érdemdu alispánja Tompa Miklós, Gábor Péter főszolgabíró, Cseh Gyula szolgabíró, Bartók Károly polgármester, Dobay János rendőrkapitány és ezeken kívül a kézi járás összes bírai s jegyzői. A pohárköszöntők sorát Tompa Miklós alispán nyitotta meg, ősi szokás szerint szép beszédben éltetve a királyt. Majd meg megyénk érdemekben gazdag főispánját, hatolykai Potsa Józsefet köszöntötte fel, s végül a kitüntetett bírót üritett poharat. Ezután megindultak a köszöntők, melyek alispánt, főszolgabírót, szolgabírót, a vendégképpen jelenvolt városi tisztviselőket s a kitüntetett bíró éltették. Az ünnepély általában igen emelkedett hangulatban folyt s méltó dícsőretére szolgál azon szép kollegiális viszonyoknak, melyben a közigazgatási tisztviselők egymással élnek.

— **Társas-estélyt** rendez a helybeli műkedvelő egyesület husvétü második napján. Az estély programja szokatlanul gazdag és változatos; érdekességét növeli az, hogy nagyrészt oly egyének fognak közreműködni, kik eddig társas-estélyeinken nem szerepeltek. Lesz felolvasás, szavalat, magánjelenet, solo-, kettős és karének, solo-táncz stb. stb. Különbö a programot jövő számunkban közöljük. Addig is melegen ajánljuk a közönség figyelmébe e rendkívül élvezetesnek ígérkező estélyt.

— **Kovácsnai hírek.** Megható vég. Mult csütörtökön egy kovácsnai asszony halt meg hosszas szenvedés után. Apja, ki nagyon szerette leányát, a fájdalomtól leesjtva vette gyermeke halálának híret s a halottas házhoz sietett; de alig állt a kiszenvedett nő ravatalánál egy kis ideig, ezen kiáltás után: „Oh, bár csak én haltam volna meg helyetted!” — mint a villámütött rogyott össze s azonnal meghalt. Színhűdés érte szívét. A két halottat nagy részvét mellett temették el. — Tüzek. Pénteken a gyufagyár kéménye lobot vetett. Szombaton délután pedig a piacszoron keletkezett tüzvész kevés híján. Egy ház nál a fakémény gyult meg, s hogy a tűz a nagy szélben tovább nem terjedt, azt csak a szomszédoknak köszönhetni, kik ideje korán észrevették a harapózó elemet. Ha az isteni gondviselés is nem óvja vala a falut, talán az 1887. évi tüzvészhez hasonló szerencsétlenség származott volna ez utóbbi gyulásból a szélvész következtében.

— **Katonai pályázatok.** A hadsereg katonai nevelő és képzőintézeteiben rendszeresített s az 1892/3. ki iskolai év kezdetével bétöltendő magyar állami alapítványi helyekre a honvédelmi miniszter pályázatot hirdet. Az idén előreláthatólag 17 hely fog megüresedni, melyek az iskolai év kezdetével a Kőszegen, Kismartonban, Kassán és

Szent-Pöltenben létező katonai alreáliskolák I. és III. évfolyamaiban, a bécs-újhelyi katonai akadémia és bécsi műszaki akadémia I. évfolyamában s a fumei haditengerészeti akadémia I. és II. évfolyamában lesznek betöltendőek. Az akadémiaiban s esetleg a reáliskolákban is felíratások helyek is lesznek, melyekért 400, illetőleg a reáliskoláknál 200 frt fizetendő. — A katonai reáliskolákban, a katonatiszti árvák házában és az akadémiaiban ez év szeptemberében mintegy 280 egész és féldíjmentes kincstári, illetőleg alapítványi és fizetési hely fog betölteni, és pedig: 30 hely a katonatiszti árvák házában, 170 a katonai alreáliskolák I., 20 ugyanez iskoláknál III. évfolyamában és 60 a bécsújhelyi akadémiaiban s a bécsi műszaki akadémiaiban. — A fumei hadtengerészeti akadémiaiban 37 egészen ingyenes és féldíjmentes kincstári, illetőleg fizetési és alapítványi hely fog betölteni. — A honvédségi Ludovika-akadémiaiban felállított tisztképző kurzus' első évfolyamába a szeptemberben kezdődő iskolai évre 90 önkéntesen jelentkező oly ifjat vesznek fel, kik még nincsenek hadköteles korban. A tanfolyam négy évre terjed. A betöltendő helyek közül 10 hely kincstári, 36 alapítványi és 44 részint fél-, részint egész fizetési. Felvételnél csak az első évfolyamba van helye.

— A májusi ünnepély eltiltása. A magyarországi szociáldemokrata munkáspárt régebben elhatározta, hogy a párisi szocialista-kongresszus határozata értelmében, Budapesten tünetéleg meg fogja ünnepelni az idén a május elsei munkásünnepet. A munkásegyesületek annál inkább bizakodtak az ünnepély sikerében, mert május elseje az idén ép vasárnapra esik. A délelőtti órák voltak a gyülekezetre szánva s délután valamelyik városunkivüli helyiségbe vonultak volna testületileg zászlókkal és jelvényekkel. De a tervből, úgy látszik, semmi sem lesz, mert az államrendőrségi felhívatalosnak látszó jelentés szerint, egy tavalyi kormányrendeletre támaszkodva, a május elsejének tervezett megünneplését nem fogja megengedni s ezen a napon minden csapatos felvonulást, jelvényes, zászlós menetet vagy munkásgyülekezést meg fog akadályozni.

— Mit lehet egy jó lapról kívánni? Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesüléseket közöl a világ minden tájáról. Lehetnek benne a legfrissebb hírek minden országból, tarthat külön levelezőket Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómában és egyebütt, ezzel még csak azt éri el (de csak ha levelezői az illető kormányfővel és politikusokkal összeköttetésben állnak), hogy naponként megátvitatoztathatja magának nemcsak azt, a mi történt, hanem azt is, a mi valószínűleg történni fog. Ma határozottan bekések a kilátások, de a keleti kérdés minden pillanatban zavarral fenyeget; Konstantinápoly, Szófia, Bukarest, Belgrád, sőt még Osetinye is megannyi gyújtópontja egy aknának, melytől egész Európa föllobbanhat. Egész gyönyörűsége, de gyakran bosszúsága is az a gyakorlati államférfiaknak, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek tájékoztató eszt tudósító tőli néha a legrejtettebb dolgokat kifürkészik. E lapnak igen kitűnőek belföldi hírforrásai is; a hazai politikáról egy lap sem nyújt oly kimerítő tudósításokat; a parlament tudósításai meg épen mintaszerűek. Azután az a sok regény, ama sok jeles szakíró, színmű- és könyvbíráló cikkeit, tanulmányait, melyeket közöl, mind meglepett az olvasók ezreit, de manapság egy igazi jó lapról mindezeknél többet kívánnak. Mai nap minden embernek fontos érdekei vannak az üzleti élet terén, s egy jó lap első kötelessége, hogy ebben a tekintetben teljesen megbízható tanácsadó legyen. Politika és szépirodalom igen jó szórakoztatója a művelt embernek, a férj, a nő és a serdült gyermekek mind megtalálják mulatságukat benne, de mit ér az olyan háziabarat, a ki mindig csak mulatott bennünket, de soha egy okos tanácssal nem tud szolgálni, ha hozzá fordulunk? Egy igazán jó lapnak e kettős föladatát megvalósítva csak egyetlen egy lapnál tapasztaljuk, az „Egyetértés”-nél, mely különben terjedelménél fogva erre úgy szólván egyedül alkalmas is. Mert ahhoz bizony nagy papíroszparlás szükséges, hogy előbb adjunk egy óriási lapot a közönség mulattatására, azután adjunk egy másik, még nagyobb lapot a közönség anyagi érdekeinek támogatására. Mert a hány foglalkozás ember van egy lap olvasói közt, annyi különböző érdeküket kell kiszolgálni. A kereskedő, a földelátogató, a bankár, a kötvénytulajdonos, a sorsjegyvásárló, az a sok száz és százféle gyáros, iparos, üzlettulajdonos és gazdálkodó, az nemcsak azt akarja tudni, hogy az értékpapíroknak meg a nyers anyagoknak és készítményeknek mi az áruk, hanem azt is, hogy hol lehet olcsón vásárolni és hol lehet valamit lehető legjobb áron értékesíteni? És ezt nem képes semmiféle lap sem nyújtani, legyen még oly jól is szerkesztve, ha mindjárt százszázalékosan tartalmazza tartalma emelésére, ha csak nincsen abban a szerencsés helyzetben, mint az „Egyetértés”, melyet a hazai üzleti világ a magyar kereskedelem vezér lapjává tett és a hirdetések egész özönével keres föl, az üzletemberek az „Egyetértés”-t tekintik annak a közegnek, mely köztük az érintkezést, ha szükség van rá, legsikeresebben közvetíteni képes hirdetései által. Kinek hirdetni valójában van, az „Egyetértés”-t keresi föl, mert tudja, hogy 23,000, a legvagyonosabb osztályhoz tartozó előfizetőhöz fog szólni; a ki pedig azon gondolkodik, hogy melyik lapra fizessen elő, az ismét csak az „Egyetértés”-t választja, mert jól tudja, hogy e lap az ő anyagi érdekeit nemcsak megvédelmezheti, hanem ha tájékoztatást belőle meríti, mint üzletember okvetlenül boldogulni is fog. Ezt minden jó lapról meg lehet kívánni, elérni azonban csak az „Egyetértés” által lehet.

Közigazgatás.

Erdősítési jutalmak. A földmívelésügyi m. kir. miniszterium az országos erdei alaptól a magasabb hegysek fensíkjaiknak, tetőinek és gerinceinek vagy meredek oldalainak s illetve a közigazgatási érdekből erdészetiileg mívelendő oly területeknek beerdősítésére, melyeken hegyomlások, hó- vagy kőgörgöttek megakadályozása, szélvesszék és vizek rombolásának, valamint a futóhomok tovább terjedésének meggátlása végett az 1879. XXXI. toz. 165. §-ában megjelölt erdősítési közigazgatási szempontból szükséges s a melyeken létrejövő erdők véderdőkül fognak szolgálni, a folyó 1892. évre 6 nagy jutalmat és 6 elismerő jutalmat tűz ki és pedig:

Kiadatik 2 elsőrendű nagy jutalom külön-külön 1000 frankkal aranyban;
Kiadatik 2 másodrendű nagy jutalom külön-külön 800 frankkal aranyban;
Kiadatik 2 harmadrendű nagy jutalom külön-külön 600 frankkal aranyban;
Kiadatik 2 elsőrendű elismerő nagy jutalom külön-külön 400 frankkal aranyban;
Kiadatik 2 másodrendű nagy jutalom külön-külön 200 frankkal aranyban;
Kiadatik 2 harmadrendű nagy jutalom külön-külön 100 frankkal aranyban.

Ezen jutalmakra versenyezhetnek mindazon erdősítések, a melyek a folyó 1892. évben nem állami költségén fogantatottak, még pedig a nagy jutalmakra, ha egy tagban legalább 25 (huszonöt) k. holdra, az elismerő jutalmakra pedig, ha egy vagy két tagban legalább 10 (tíz) k. holdra terjednek. Ehhez képest versenyző lehet minden erdőbirtokos vagy birtokos testület és illetve polgári, egyházi vagy urbéres község. A kiadandó jutalmakban azon erdőbirtokosok s illetve azon erdősítések részesülnek, kiknek költségén s illetve kiknek tanácsa szerint és felügyelete alatt az erdősítés teljesített, feltéve, hogy a jutalom odaítélésének idejében azok a jutalmazott új erdőnek még birtokában vannak, illetve azt erdősítési minőségben kezelik s az erdősített területet a beerdősítés biztos sikerének elősegítése végett a folyó évtől, vagy az első munkálatoktól kezdve a jutalom odaítélésének idejéig állandóan gondozták s a versenyző területen netalán pótlólag szükséges újabb erdősítési munkálatokat is évenként eszközölték s a létrejövő erdőnek véderdőként való kezelése iránt intézkedtek.

A jutalmak az 1897. évben szolgáltatnak ki s azok kétharmad része az erdősítés költségeit viselő erdőtulajdonost, egyharmad része pedig az erdősítést teljesítő erdősítést illeti. A jutalmakat a földmívelésügyi miniszterium által az országos főerdőmester vagy helyettesének elnökle. alatt erdősítésekben alakított 5 tagú bizottság ítéli oda, még pedig a beerdősítés s illetve a szükséges állabalakulás biztosításának megtörtént igazolása alapján a teljesített erdősítés közérdekű becslésének sorrendje és minősége szerint. A bíráló bizottság ítéletének alapelvül szolgál az illető közigazg. erdészeti bizottságnak s illetve a kir. erdőfelügyelőnek a versenyző erdősítések felett adott javaslatai és a bíráló bizottság részéről esetleg teljesítendő helyi szemlék.

Felhivatnak tehát mindazon erdőbirtokosok, kik a folyó 1892. év tavaszi vagy őszi erdősítési ideje alatt a kezdetben megjelölt minősítéssel bíró erdősítést teljesítenek és a kitűzött jutalmakra pályázni kívánnak, hogy a f. é. tavaszon történő erdősítést illetőleg legkésőbb folyó évi július hó végéig, a folyó év őszen történő erdősítést illetőleg pedig legkésőbb folyó 1892. év december hó 25-éig az erdősítés helyének, telekkönyvi számának, a terület nagyságának (kat. holdakban), az erdősítésre használt fafajának, illetve fafajának s utóbbi esetben azok elegyarányának pontos megjelölése mellett annál bizonyosabban jelentsék be a földmívelésügyi m. kir. miniszteriumnál, mert a pályázati feltételeknek bármely legkisebb részben való meg nem tartása esetében a versenyben részt nem vehetnek.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Egész selyem, mintázott Foulardokat méterenkint 85 krtól egész 4 frt 65 krig (mintegy 450 különböző árnyalatban) megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végekben is szállít házhoz szállítva, postabér- és vámmentesen **Henneberg G. (cs. és kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták posta fordultával küldetnek. Svájcba czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.**

Szám 3130. con. 2367. tkvi.

1891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai királyi járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar kir. kincstár végrehajtható ügyvéd Kovács János ügygondnok által képviselt néhai szitabodjai Ruszuly Miklósné Czupa Mária hagyatéka végrehajtást szenvedett elleni 77 frt 64 kr. tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbíró területén levő Zágón községben fekvő, a zágoni 186. sz. tjkvben 9812. hr. sz. ingatlanra 75 frt, 9818., 9819. hr. sz. ingatlanra 175 frt, 9852½ hr. sz. ingatlanra 16 frt, a zágoni 1977. számú tjkvben 9865½ hr. sz. ingatlanra 20 frt és a zágoni 3127. számú tjkvbe átjegyzett 9841 hr. sz. ingatlanra 16 frt, összesen tehát az árverést 302 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelt és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi április hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor Zágón község házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi 60. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal szmitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Kovácsnán, 1891. évi november hó 26-ik napján.

Dobay János,
kir. járásbíró.

2222222222222222

Sz. 4078 — 1892.

Árlejtési hirdetmény.

A szemerja-hídvég-baróthi törvényhatósági közuton több megrongált és kijavítandó, valamint újból építendő műtárgyakra, ugymint:

a 0—1 kilométer közötti 5. számú áteresze	364 frt 94 kr
a 4—5 " " " "	334 frt 34 kr
a 49—50 " " " "	334 frt 81 kr
a 53—54 " " " "	334 frt 84 kr
a 53—54 " " " "	334 frt 84 kr
a 4—5 " " " "	411 frt 88 kr
a 5—6 " " " "	411 frt 88 kr
a 13—14 " " " "	606 frt 48 kr
a 33—34 " " " "	273 frt 73 kr
a 41—42 " " " "	425 frt 41 kr

Összesen 3802 frt 68 kr

egységi árban a munkák kivételének egy csoportban vállalat utjáni biztosítása czéljából folyó évi április hó 23-án délutáni 3 órakor zárt ajánlati versenytárgyalás tüzetik ki az alispáni irodában. Mi azon megjegyzéssel tüzetik közhírré, hogy vállalkozni szándékozók zárt ajánlataikat a tárgyalási nap déli 12 órájáig a megyei pénztárnál adják be, mivel a kitűzött határidőn túl ajánlatok nem fogadtatnak el.

Az ajánlatokba világosan kijelölendő az egységi árból leengedendő százalék számmal és betűvel.

A zárt ajánlatok borítékban lepecsételve nyújtandók be; az ajánlatokhoz a kikiáltási összegnek öt száztőlja mint bánatpénz csatolandó.

A feltételek, az árelemzés, árjegyzék és műszaki leirással együtt, a jegyzői irodában a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők. S-Szentgyörgyön, 1892. április 6-án.

Tompa Miklós,
alispán.

Hirdetmény.

A „Kovásznai Fürdő-Részvénytársaság” pályázatot hirdet oly vendéglősöknek, kik a magasabb igényeknek megfelelő étkezési ellátást és kiszolgálást hajlandók jelen év júniustól augusztus végéig Vajnafalván a társaság

vendéglő-helyiségében elfogadni. Vállalkozó jogot fog kapni italmérésre is.

Bővebb értesítés alattiútnál szerezhető, kihez a pályázatok 8 nap alatt beadandók.

Kovászna, 1892. április 11.

Csia György,
vezérigazgató.

Új üzletnyitás!

Alulírottak tisztelettel hozzuk a t. közönség becses tudomására, hogy **Alberti és Szenkovits** cég alatt a kor kívánalmainak minden tekintetben megfelelő

férfi és női divat-üzletet

nyitottunk. Üzletünket igyekeztünk minden e szakmába vágó árukkal úgy rendezni be, hogy képesek lehessünk a legkényesebb igényeket is teljesen kielégíteni.

S mi dön ezt a t. közönség b. tudomására hozzuk, egyuttal van szerencsénk szíves pártfogását kérni.

Kézdi-Vásárhelyen, 1892. ápril hó.

Teljes tisztelettel:

Alberti és Szenkovits.

Gyönyörű minták magánosok számára ingyen és bérmentve. Szabóknak mintakönyv bérmentesen.

RUHA-SZÖVETEK

a magas klérus számára Peruvien és Dosking. Cs. és kir. kat. hivatalnokok részére szabályszerű szövetek, ugyanczintén tűzőtők, tornászok részére. Billard és játékasztalokhoz posztók, vadászkabátokhoz vízmentes loden, mosószövetek. Utazóplaidék 4-14 frtig stb. A ki értékes, tisztességes és tartos, tiszta gyapjú szövetet s nem olcsó rongyot akar vásárolni, a mely a megvárrási díjra sem érdemes, az forduljon

Stikarofsky Jánoshoz
Brünnben.

Több mint fél millió értékű posztó-raktár.

A continens legnagyobb elküldési üzlete.

Figyelmeztetés! A t. közönség óva intetik az oly czegektől, kik 3.10 méteres, ugynevezett „maradékokat” és „szelvényeket” mint szalonöltözeteket kínálnak. Már ezen egyforma hosszmenviségben látható a szédelgés, mert ilyen maradékok divatból kiment, elromlott és eladatlan darabokból vannak elosztva.

Ilyen szemét árucikknek, a melyek 2. és 3. kézből vásároltak össze, harmadrészt se érik meg a vételárnak.

Elküldés utánvétellel, 10 frton felül bérmentve.

Levelezés német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven. 11-20

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

Menetrend.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

A l l o m á s o k				A l l o m á s o k			
	Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat		Vegyes vonat	Sze- mély- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk. ind.)	12.53	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.20	7.23	2.48	10.31	1.18	
Botfalva	"	4.48	7.47	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	12.28	2.49
Földvár	"	5.07	8.03	Nagy-Enyed	(érk. ind.)	1.08	3.47
Mogyorós	"	5.26	8.23	Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	(érk. ind.)	1.35	4.07
Apáczsa	"	5.42	8.37	Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	2.21	4.40
Kőpecz	"	6.02	8.57	Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	2.31	4.52
Ágostonfalva	"	6.09	9.04	Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	3.08	5.20
Alsó-Rákos	"	6.26	9.20	Budapest	(érk. ind.)	3.18	5.26
Homoród	"	6.55	9.46		(érk. ind.)	5.14	6.52
Kacsa	"	7.12	9.59		(érk. ind.)	6.08	7.40
Bene	"	7.32	10.20		(érk. ind.)	10.44	11.51
Erked	"	7.52	10.36		(érk. ind.)	11.04	12.09
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	(érk. ind.)	8.23	11.03		(érk. ind.)	6.35	8.40
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	8.46	11.19				
Medgyes	(érk. ind.)	8.53	11.29				
		10.09	12.37				

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Érvényes a megnyitás napjától.

Kézdi-Vásárhely				Brassó			
indul reggel	4.00	d. u.	2.45	indul reggel	8.30	d. u.	3.10
Imecsfalva	"	"	4.17	"	"	8.49	" 3.29
Páva Zabola	"	"	4.34	"	"	9.13	" 3.53
Kovászna	"	"	4.47	"	"	9.26	" 4.06
Barátos	"	"	5.17	"	"	9.43	" 4.23
Nagy-Borosnyó	"	"	5.33	"	"	9.58	" 4.38
Eresztevény	"	"	5.52	"	"	10.23	" 5.03
Sepsi-Szentgyörgy	"	"	6.32	"	"	10.51	" 5.31
Kilyén	"	"	6.42	"	"	11.13	" 5.53
Uzon	"	"	7.00	"	"	11.42	" 6.22
Kökös	"	"	7.13	"	"	12.00	" 6.41
Prázmár	"	"	7.30	"	"	12.13	" 6.53
Szász-Hermány	"	"	7.50	"	"	12.28	" 7.08
Brassó	érk. reggel	8.08	este 6.53	Kézdi-Vásárhely	érk. délután	12.46	este 7.26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.